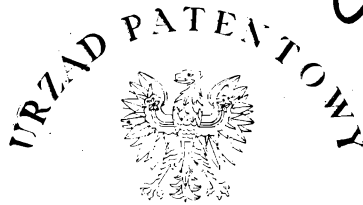

Opublikowano dnia 25 maja 1955 r.

G-01m 29/04

Biuro Patentowe
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37635

Kl. 42 k, 46/06

Politechnika Warszawska *)
(Zakład Elektroakustyki)

Warszawa, Polska

Odbiornik defektoskopu ultradźwiękowego

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 kwietnia 1954 r.

Przedmiotem wynalazku jest odbiornik do defektoskopu, zapewniający dużą stateczność pracy — z punktu widzenia powstawania szkodliwych wzbudzeń — przy dużych wzmocnieniach, w układzie bez przemiany częstotliwości.

W dotychczasowych defektoskopach stosuje się odbiorniki zamknięte z ekranowaniem między poszczególnymi stopniami wzmacniającymi, co komplikuje ich konstrukcję.

Trudności te usuwa odbiornik według wynalazku, który różni się od znanych tym, że jest otwarty i pozbawiony ekranowania między jego stopniami wzmacniającymi, wykorzystując własności tłumienia falowodowego obudowy odbiornika, przez nadanie tej obudowie postaci prostopadło-

ścianu o stosunku długości do szerokości większym niż trzy.

Dotychczasowe konstrukcje odbiornika powodowały powstawanie sprzężeń, pomiędzy prądami różnych stopni płynącymi w obudowie, co było źródłem powstawania szkodliwych wzbudzeń. Niedogodność tę usuwa się w myśl wynalazku przez ustawienie w obudowie odbiornika defektoskopu wszystkich lamp i cewek wzdłuż jednej prostej.

Przesterowanie dużym sygnałem wzmacniacza wizyjnego, sprzężonego ze stopniem detekcji, powoduje powstanie prądu siatki, który ładując kondensator, sprzęgający oba te stopnie, zatyka odbiornik i nie pozwala przez dłuższy czas na odbiór następnego sygnału. Niedogodność tę usuwa się w myśl wynalazku przez zastosowanie w odbiorniku układu detekcyjnego, w którym wyjściowy impuls wizyjny jest ujemny.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Andrzej Chindelewicz.

Zastrzeżenia patentowe

1. Odbiornik defektoskopu ultradźwiękowego, znamieny tym, że jego obudowa posiada postać prostopadłościanu, w którym stosunek długości do szerokości jest większy niż trzy.
2. Odbiornik według zastrz. 1, znamieny tym, że wszystkie jego lampy i cewki są umieszczone w obudowie wzdłuż jednej prostej.
3. Odbiornik według zastrz. 1 lub 1 i 2, znamieny tym, że posiada układ detekcyjny, w którym wyjściowy sygnał wizyjny jest ujemny.

Politechnika Warszawska
(Zakład Elektroakustyki)

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych